

1900-11-13

AFSENDER

Eline Lange

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Afventer transskription.

Arkivplacering:

Mappe 55 nr. 48

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

0061 p. 26 = 0 d. 1900
være oppe, da jeg kom hjem og Ring
for den Aften og sang for Derrere og
Henne Margrethe var saa rolig at være
Hvile Um! Tak for dit Brevkort
idag hvori jo det kjedeligste var,
at Nielsche er stadig, men det er
vi jo alle, jø haaber ikke, det
vil komme til at gaa ud over
Eder. Hils. Jeg langes mere nu og
synes denne Tit sniger sig saa
langsomt. i disse Dage mær
ker jø det maaske ogsaa mere,
fordi jø har gaet i Spektakel med
dette Frølichske: baade Gaven
og Klæderne, der er saa megen
som man trænger til et Pæd
: jø overdønger Dig vist med
Brev, men det er en lille Trøst
Selskabet gik meget godt, og
der var saa mange rare Ansigt
ter, saa jø savnede vi ikke saa
meget der maaske, som jø havde
tænkt, jø havde Højs Pedersen
Hone

tilførsel og nær ved Fra Frølich Samtidig (ventede sig) senere
i en Stue, hvor vi havde af den lovende unge Maler
litt. undt, at al hore Talerne dog (Jeg har været oppe paa hans Udsigt
ikke den vigtigste, Frølichs den hvi, 2 Gang, or det ikke flunket.)
var god og smuk, han talte af de andre Talere var Octavius Hansen
om sine Gæster som han for, Hødermanden Frølich og
havde behøvet et langt der Hverichsen for at det danske Folk
til at udvikle mens Skoogaa, maatte ligne Frølich, gode, Niels
og Lumbog fik vorettet deris Tale var vist ogsaa god, men var
et kort Liv, saa om at Stue horte bare ikke noget, Niels
han takkede ikke sig selv havde dekoreret en Lang et, Fru
for, hvad han havde seet Frølich og Ejel havde ^{en skunk Sang} Peter
adstødt, han havde den synes vigtigst at Blomsten, (Niels
fulgt sin Drift, men sine Bøyn, var Hverdagsarbejde, Peter
forældre sine Omgivelser kom nu hjem fra Thorvaldsen,
og saa var jeg ikke om det og skulde strax hore noget om
var der han ligde særlig især, Jeg fik No. 14 paa mit Tøj der
hørt paa de Unge som var nummeret. Jeg skel naturligvis
havde sagt, det er godt, hille fra jeg var næsten ikke hvor jeg skal
dit du maler ^{hvornæst} mens hans begyndt: Frølichs, som var glade og

